

¶ Iſrahel multoties tēp-
tauerūt deū in deserto. Nu.
xiiij. ergo sp male accidit eis
Superati in bello a philisteis dixe-
runt quare percussit nos dñs corā
philistym. i. Regū. iij.

Et alia vice duceūt philistim ac
chā dñi scā captū et plaga magna
percussit sunt. i. Regū. iij.

Sciebat dauid se munitū esse i re
gē q̄ deberet post saul regnare nec
tamen voluit temptare deū et pone-
re in discrimine sed prudēt in oib⁹
agebat et seipsū vt debuit custodi-
ebat. i. Regū. xxij.

¶ Quis scaturit vt trāsactis quinq̄
dieb⁹ si non veniret adiutorū trade-
ret se et populū holoferni dixit autē
iudith presbiteris ciuitatis quā erāt
de illo cōsilio quā estis vos qui tēpta-
tis dominū. Iudith. viij.

¶ Cū dixit dyabolo qm̄ posuit eū
super ymnaculū templi nō tēptabis
dominū deum tuū. Math. iij.

¶ Itē dixit phariseis querētib⁹ vt
liceret tabuū dare cesari volentes
eum capere in sermone. Quis me
tēptatis ypocrite. Math. xxij.

¶ Duce corripuit petrus ananiā et
saphirā eius vtrō dicēs quid conue-
nit vobis tēptare spiritū dñi. Act. v.

De temptatione dyaboli.

¶ Dyabolus i serpente primos
patētes in parente debiliori
tēptate cepit se; in muliere.

¶ Itē a longe explorare incepit nec
scam comedere persuasit.

¶ Itē penam seaturam negauit et
magna bona pmisit.

¶ Itē nō tēptauit de peccato ad qd̄
nullā haberent inclinacōem sed dē

fructus suauitate et odore ac sapore
atq̄ excellenti dignitate et hoc totū
per men dacū. Genesis. iij.

¶ Dyabolus ostēdit p̄o oia regna
mundi qm̄ eū temptare voluit dicēs
oia ista tradita sūt michi et cui volo
dabo illa. Lu. iij. et. Math. iij.

¶ Veniit dyabol⁹ a deo vt tēgere
iob in reb⁹ in liberis et in pprio cor-
pore in quo non potuit eius callidi-
tas et malignitas. Job. i.

¶ Nō expedit tēptationē suā alteri
reuelare qui de eodē malo est tēpta-
tus sic em̄ cius cadūt. Exēplū de
duob⁹ presbiteris qui cōcupiscenciā
suā sibi inuicē indicabāt. Dani. xij.

¶ Temptatio dñi nos inscituit ad vi-
tandū omne genus tēptacionū fuit
em̄ de reb⁹ tēptatus ad q̄ oia tēp-
tamēta mūdi p̄t reduci. Math. iij.

¶ Ait dñs petro ecce sathan expete-
uit vos vt vos trāveret sicut tēptatū
ego autē rogauit te vt non deficiat
fides tua. Luce. xxij.

¶ Dyabolus suavit iude vt trāderet
dominū suū i manib⁹ iudeorū. Jo. xij.

¶ Dixit petrus ananiā eū tēptauit
sathānas cor tuū q̄ mentis spiritū
sancto. Actū. v.

De amore dei.

¶ Effectus timoris dei frequen-
ter ē causa peccati. ideo dixit
it abrahā ad abymelech co-
gitauit meam dicens forsitan non ē
timor dei in loco isto et interficiēt
me. Genesis. xx.

¶ Timuerūt obstetrices deum et ser-
uabāt mares et ideo edificauit illis
domos. Exodi. i.

¶ Volēs deus filijs israhel timorē
suū multum inuere cū timorē et

igne et signis alijs terribilib9 legēz
eis dedit. Exo. xx

Pertransitum maris rubri et sub
mersionem pharaonis timuit plus
dñm. Exo. xvij.

Abdias dispelator achab timebat
dñm valde nā interficiente iesabel p
phetas dñi tulit ille. c. pphetas z ab
condidit eos. iij. Regū. xvij.

Hoies quos misit rex babilois ad
inhabitandū samariā non amuerunt
dñm et immisit eis dñs leones q̄ in
terficiebat eos. iij. Regū. xvij.

Cōstituit iosaphat iudices i auctis
auctab9 iuda et inter cetera pcepit
eis dicens sit timor dñi vobiscū z ai
diligencia aucta facite. h. Para. xij.

Thobias senior filiū suū ab infan
tia deum timere docuit. Thobi. i

Itē timentes deū ad quivū voca
ri iussit. Tho. ij.

Item plus timentis deū q̄ regē ra
piebat cadauera occasorum et sepeli
ebat ea. Tho. ij.

Filia raguelis in oratione sua dice
bat viciū ai timore tuo nō ex libidine
cōsensū suscipere. Tho. iij.

Angel9 dixit ad raguelē noli time
re filiā tuā dare thobie qm̄ huic time
ri deū debet cōiungē filiā tuā. Tho. vj.

Thobias et raguel cum annis su
is in timore dñi nupciā cōiūiū ex
pcebant. Tho. nono.

Judith erat vidua in omnib9 famō
sa qm̄ timebat deū valde nec erat q̄
de illa verbū malū loqrēt. Judi. vij.

Inter alia qb9 iob cōmēdat signā
ter dicit et noiāt timor dñi. Job. i.

Dñi ipse dixit. xxxi. q̄i timentes sū
p me fluctus timui deū. Mulier for
tis timens deum ipsa laudabitur p
ugebio. um. xxxi.

Cū plāgis mltis p̄imeretur ele a
zar ait tu leis dñe q̄a ai te a morte
possem liberari duos corporis sustine
o dolores fm̄ animā p̄ter timorē tu
ū libenter hec pacior. h. Mach. vi.

Cōmoti tēpestate nautē ionā mi
serūt in mare et scēt mare a feruore
suo et timuerunt viri timore magno
dominū et hostias ymmolauerunt z
voti vouerunt. Jone. i.

Timēdus est de9 q̄a potest mltā
bona cōferre Dñi thobie habebis ml
tā bona si timueris deū.

Itē potest mala inferre. Mathei
x. Timeat eū q̄ corpus et animā mi
ttere potest in iehennam

Graviter punitus est seruus qui
talētū acceptū propter timorē dñi su
i nō multiplicauit. Mathei. xxv.

Ocasione corneli9 timētis deū a
it petrus in omni gente q̄ timet deū
et operatur iusticiā accepit ē illi
Actuum. decimo.

De timore hominum.

Timens abraham abymalech
dixit ei deus traum est in v
niuersis que agis iura ergo
michi ne noceas michi. Genesis. vi
cesimo primo

Egipci9 psequentes filios israhel
qui ibant per medium maris rubri
dixerunt fugiamus israhelē deus
enim pugnat pro eis. Exo. xxij.

Vidēs saul q̄ dominus esset am
dauād cepit timere eum. primo. Re
gum. xvij

Panceps quinquagenari9 terci9
missus ad helyam timuit eum et huī
liavit se illi et ideo non est sicut p̄
ores ab igne consumptus quarti9
Regum primo